Ч. 75 Неділя 3 (15) цьвітня 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Наші гадки о з'їзді мужів довіря і можливих его наслідках.

(Конець).

3) Цїлию з'їзду мужів довіря була демонстрация, котра мала оправдати зміну в акциї політичній рускогo клюбу у Відни, взглядно его части, оперти нову акцию на мнимій воли народу і тим способом надати їй санкцию, зробити пресию на тих членів клюбу, котрі не могли нї сюди, нї туди рішити ся і наконець маскувати розбите клюбу в случаю, коли-б більшість его не згодилась на нову акцию.

Оттака а не инша була ціль з'їзду мужів довіря з дня 19 марта, хоч она, як то легко поняти, не лежала анї в наміренях самого з'їзду, анї може в наміренях всїх его аранжерів. До такого висновку мусить дійти кождий, хто льоґічно і обективно розслїдить всї події, які довели до того з'їзду, і ми певні, що навіть самі ініцияторі того з'їзду признають нам то хоч не явно, то в души, що ми коли не зовсїм вірно, то в дуже великім приближеню схопили ті гадки, які спонукали їх до скликаня з'їзду. Не перечимо, що первістно в сїй акциї ініцияторів не було ніякого доброго наміреня і зовсїм неоправданої причини, за яку могло і мусїло послужити фактично дуже невідрадне положене серед рускої суспільности; але з другої сторони мусимо й то сказати, що до того причинили ся й они самі сьвідомо і несьвідомо, а коли обставини виросли їм понад голову, они станули вже безрадні, спустили з ока ті первістні їх намірєня і не знали вже иншого виходу з ситуациї, яку самі собі отворили, як лиш зійти на дорогу простих демонстраций і для них самих небезпечних і шкідливих для народу.

Що така, а не инша була ціль з'їзду мужів довіря з дня 19 марта, виходить вже ясно з двох попередних точок. Крім того знаходить она ще й зовсїм ясне потверджене в пятій точцї проґрами з'їзду, де каже ся: „хочемо стояти на відпорнім становищи“. Се „відпорне становище“ було й одинокою основою, на котру згодили ся всї три партиї без всякого опору, а згодили ся на него безусловно, бо кожда з них понимала то свое відпорне становище по свому і кожда мае свій терен дїланя в рускім народі і партия москвофільска не потребувала би сходити з того становища, коли-б система взглядом Русинів й не знати як на лїпше змінила ся, — для неї була би она все незмінена; радикали не потребували би так само сходити з него, бо знають, що час здійстненя їх ідеалів ще дуже далекий. Ту ціль виказав також наглядно і сам хід нарад з'їзду. Перше що було, то — заявлене вотум недовіря тим послам до Ради державної, що рішучо противні відпорному становищу, хоч з'їзд не мав до того ніякого права, а навіть не був формально на то скликаний, анї то не стояло на его порядку дневнім. То була перша демонстрация, вимірена безпосередно против послів. Друга демонстрация була вимірена безпосередно против правительства і більшости парляментарної ухваленем становища відпорного. Сею ухвалою задекретовано заразом судьбу руского клюбу в Радї державній, оперто нову акцию ініцияторів з'їзду на мнимій воли народу, надано їй санкцию і дано директиву нерішимим послам, а наконець замасковано розбите клюбу, бо мало вийти, що не ті розбивають клюб, котрі відступають від его дотеперішної проґрами, але ті, що при нїй лишають ся.

Так була осягнена головна і одинока ціль з'їзду мужів довіря в день 19 марта 1894 р.; иншої не осягнено, бо єї не було. Гляньмо-ж тепер, які лишились наслїдки того з'їзду і які ще можуть бути.

Передовсїм не прийшло до ніякої згоди і консолїдациї руских сил а противно настав такий хаос, якого у нас доси ще не бувало. Зроблено серед рускої суспільности такий заколот, який робить від несподїваної тучі брудна струя впадаючи до чистої підстоялої води на багнистім ґрунтї, видвигаючи болото із самого споду. Відкрито фактично невідрадне положене таки посеред самої рускої суспільности і нею самою виплекане в цілій его наготї. Остаточно може то й вийти в користь самої суспільности, коли посеред неї знайдуть ся люди, котрих теперішний стан зможе опаматати і звернути на лїпшу дорогу. Відкрито дальше в небувалий доси спосіб мало що не всї свої слабі сторони і зроблено хаос в понятях, серед котрого може кождий користати, як хто хоче. Розбуджено пристрасти партийні в небувалий доси спосіб і додано нового житя тим шкідливим чинникам, котрі вже засипляли і повинні були заснути на віки, а виведено в люди тих, що повинні були оставатись ще в сповитках.

Передовсїм же треба взяти на увагу, що попереду сеї акциї станули люди з партиї народної, голова клюбу і его секретар, а наслїдком того й цїла акция вийшла по правді від партиї народної. Стало ся отже, що серед загальної каламути вийшли на верх москвофіли

8)

ГУСАКОВСКИЙ.

ПОВІСТЬ

ВІНКЕНТИЯ КОСЯКЕВИЧА.

Переклад з польского.

(Дальше).

Гусаковский мав ум тверезий, дуже тверезий, але зовсїм не розумів ся на всяких рахунках материяльних.

Коли думав про панну Фльору, як про свою будучу товаришку житя, а думав щораз певнїйше, то лиш длятого, що, в міру, як пізнавав єї лучше, сильнїйше до неї привязував ся. Она мала прикмети чисто міщаньскі; їх набула она ще в часї, коли родичі єї не мали ще камениці, анї сальонику з фортеняном. Була взірцем ощадности і пильности. Спокійна і повільна з темпераменту, господарна з налогу, скоро позбувала ся тих теорий про ширші ідеї, котрі під нагальним впливом Вацка ледви на якийсь час повстали на поверхни души єї.

Все те Гусаковский і бачив і знав. Але єму саме такої треба було жінки, єму, що нїколи не злїтав за високо у сфери ідеалів, єму, що стрінув ся вже в працею і зарібком, сею прозою житя, і виробив собі вкінци цїлком міщаньский ідеал будучого добра.

Фльорця зі своїми добрими і лихими прикметами, як жадна инша, надавала ся на королеву гідну престола в державі тих мрій.

Про свої заміри Гусаковский не говорив, — досить буде на то часу, коли „представлять“ его на етат — але всеж-таки давав він їх пізнати задля природної щирости своеї вдачі. Уживав також способів, так дипльоматичних, як даване паннї Фльорі цукорків, коли тілько були в театрі.

Про се знали, що Гусаковский був конкурентом. Мама Бальска була для него прихильна:

— Добрий хлопець — все так казала про него.

А що-до подружя, чи оно може бути, чи нї, се ще річ далека.... обое ще молоді.... Однак сю далеку річ згадувала она нераз в розмовах з мужем про будуччину дітий. Пан Бальский, мимо того, що услужність Гусаковского розжалоблювала его, не бажав би собі конче его за зятя.

— Що він мае? — казав. — Нїчо! Турецкий сьвятий....

Бажав для своеї доньки мужа з каменицею що найменче.

І Фльорця знала, що Гусаковский то єї жених. Але то був один з тих добрих, поживточних і мовчазних женихів, котрих можна зносити довгі лїта і не чути ніякого тягару.

Спершу Гусаковский разив єї своєю поставою, не надто естетичною і незугарними рухами, котрі давали причину до веселих наслїдовань в кружку товаришок. Але то зовсїм не було трудно привикнути до тої постави і тих рухів.

Тому то не богато часу минуло від першої, так рішучо некористної для Гусаковского візити, коли і Фльорця говорила про него словами матери:

— Дуже добрий хлопець. Я люблю его досить....

Єї приятельки питали ся в письмах про єї „закоханого жениха“. Однак Фльорця була особою, в собі замкненою, і навіть в тих часах пенсионарских, в котрих все говорить ся про себе, говорила про себе небогато.

Писала про него Гандзи і Льорци, так як про все, що довкола неї діяло ся.

„Бачу, що Твій бідний конкурент поступае наперед“ — писала раз дотепна Гандзя — „в передпослїднім письмі було про Гусаковского лише пять слів, а в послїднім — аж одинайцять!“

„Яка ти злїслива!“ — відписала на то Фльорця. — „На будуче хиба Тобі нїчого не буду писати про Гусаковского; а всеж-таки він добрий хлопець, з котрим можу щиро побалакати про Тебе і Льорцю і про ті наші суботішні вечерки — памятаєш?“

і радикали, а т. зв. народовці потонули в нїй. Партия народна фактично розбила ся. Партия ся, хоч не була політично зорґанїзована і длятого властиво й не повинна би називати ся партиєю — ми кілька разів о нїй давнїйше писали, все називали єї загальним іменем Русинів — представляла собою все-таки досить сконсолідований орґанїзм, опертий на основах національних, а сполучаючий в собі людий всїляких переконань політичних: і консерватистів і клерикалів, лібералів і уміренних радикалів — всї они уміли доси якось годити свої погляди і переконаня політичні з загальним інтересом народним, а то не виходило анї їм, анї народови на шкоду; робота народна вела ся не согірше і поступала наперед. Треба лиш було надати тому орґанїзмови крїпку орґанїзацию а тогди дїло народне було би ще успішнїйше поступало наперед; були би могли всї стреміти спільно до одної цїли, хоч не одними дорогами; то була би згода і консолїдация в рускім народї бодай до того часу, коли-б цїлий орґанїзм народний не був на стілько розвинув ся, що могли-б в нїм були потворити ся справдешні окремі партиї політичні без шкоди для загального інтересу. Той орґанїзм нинї розбитий і мусить конче розлетїти ся що найменше на два табори, з котрих один ще привязав собі колоду до ніг, від котрої давнїйше партия народна старала ся всїлякими силами відчепити ся.

Тою колодою то партия москвофільска. Давна партия народна понижила ся, скапітулювала на з'їздї мужів довіря — sie ist zu Kreuz gekrochen, — сказав би Нїмець. Москвофіли морально побідили і тріюмфують, они мають бодай ту сатисфакцию, що „народовцї" смирили ся і перше їм поклонили ся, бо після пос. Романчука не показали їм, як достигає ся уступок, не потягнули їх за собою, а прийшли тепер самі до них на науку. Москвофіли не відступили анї на йоту від своїх „убіждений", нїчим не звязали ся, до нїчого не зобовязали ся, хиба лиш до відпорного становища і то лиш тогди, коли і як їм схоче ся. Они розуміють примирене партий по свому і по свому єго переводять; они вже тепер не пардонують, лиш бють своїх союзників по лици, що правда, наразї злегенька, щоби їх призвичаїти до пізнїйших сильнїйших ударів і остаточно копнути ногою.

Коли москвофіли можуть поки що радувати ся лиш моральною побідою, то радикали можуть повеличати ся фактичним здобутком. З'їзд мужів довіря принїс їм далеко фактичну користь і они можуть лиш бажати собі, щоби ще більше було таких з'їздів. Они станули нараз партиєю політичною, з котрою вже треба таки на добре числити ся. То був їх перший дебют політичний, з котрого они вийшли побідоносно і користають вповнї із свого здобутку. Они на з'їздї грали більше ролю посередника, але лиш на то, щоби тим лекше взяти за лоб обох своїх союзників. З народовцями вже они не церемонять ся, але на москвофілів ще зглядають ся, може длятого, що они їм колись помагали і ще поможуть, а може — що ті не такі неоглядні, як би здавало ся.

Чого-ж можна дальше сподївати ся? Дотеперішна партия народна, як сказано, мусить на наш погляд, розлетїти ся. Часть єї готова прилучити ся до москвофілів і з неї зможуть з часом витворити ся ново-москвофіли, а часть прилучить ся до радикалів і скріпить сей табор. Та часть, котра лишить ся, може ще сконсолїдувати ся в одну цїлість яко давна партия народна — і так мабуть буде — та стане, як давнїйша партия, окремо від москвофілів і радикалів. Дальше єсть велика можливість витвореня клерикальної партиї з невиразними — як би то потреба на нашї відносини — засадами национальними. Наконець на случай розбитя теперішної партиї народної на всїлякі партиї політичні, може ще й так бути, що лишив би ся осередок чисто народний, котрого дїяльність однакож була би на разї дуже утруднена і котрий яко чинник політичний був би дуже слабий; він міг би ще лиш потрохи устоятись і прийти до значіня і сили та виступити на поле політичне, коли-б тепер покинув всю політику, а взяв ся до роботи просьвітної і економічної, згортав около себе людий доброї волї і тим способом заводив в народї дїйстну згоду та підносив єго з духового і материяльного упадку. Така партия по нашій думцї була би ще найлїпша, бо мала би значінє в народї і велику будучність перед собою; она навіть можлива, бо суть люди таких переконань, лиш треба, щоби они знайшли ся разом, сконсолїдували ся, та витичили собі проґраму своєї роботи і взяли ся до неї. Дальший розвій тих партий зависів би від того, котра би з них спромогла ся на стілько, що могла би станути партиєю правительственною — анї москвофіли, анї радикали певно би того не цурались, скоро би лиш на то правительство пристало — та котра би зуміла погодити свої інтереси з інтересами Поляків.

Тепер ще на закінчене кілька слів о працї і товариствах народних. Що-до першої, то може тут бути головно бесїда лиш о „Дїлї", котре доси яко-тако репрезентувало народний орґанїзм яко цїлість, хоч не спромогло ся нїколи ясно станути висше понад поодинокі стремленя в тім орґанїзмі і трактувало єго особливо-ж супротив москвофілів яко „партию", чим зменшало вагу і значінє народного табору. Тепер буде оно мусїло фактично станути орґаном партийним і таким стає ся вже тепер не трактуючи справ обєктивно і з висшого становища. Що-до товариств та інституций народних то можна сказати, що й в них прийде до розлому, бо поодинокі люди в них будуть старати ся взаїмно себе з них виелімінувати, викинути; тимчасом, як то вже й нинї дїє ся, будуть старати ся запанувати в них радикали і москвофіли. Стремленя до того, як кажемо, видко вже нинї; радикали ідуть вже приступом до старших інституций, а москвофіли сунуть ся і собі поволеньки за ними, поки що до наймолодших товариств. З'їзд мужів довіря приложив обом сим партиям ще більше дорогу до того.

Такі нашї гадки о з'їздї мужів довіря і такі нашї погляди о можливих его наслїдках. Чи і о скілько добре, та чи на вірних спостереженях оперті ті нашї погляди, викаже мабуть недалека будучність, а чи ми в чім тут прогрішили ся, чи не старали ся писати по щирости і по правдї та обєктивно, о скілько то лиш було в нашій силї, нехай нам викажуть орґани сполучених партий, а ми вдаримо ся в груди і скажемо: наша вина.

Справи краєві.

(Підмоги і позички уділені навіщеним елементарними нещастями.)

На послїдній сесиї Сойм визначив до розпорядимости краєвого Видїлу квоту 100.000 зр. з застерогою, що з тої квоти має передовсїм покритись видаток 30.050 зр., що єго поніс Видїл краєвий перед соймовою ухвалою. Сю суму визначено для рільників, котрих знищили елементарні нещастя в роцї 1893.

Потім Сойм поручив краєвому Видїлови, щоби з краєвих фондів ужив в міру потреби 300.000 зр. виключно на безпроцентові позички уділювані повітовим радам, в цїли дальшого роздїлу між господарів рільників на закуплене збіжа на засїви і на инші господарскі потреби.

Видїл краєвий, виконуючи повисшу ухвалу, приступив до роздїлу підмог і позичок.

Безворотні підмоги асиґновано до диспозициї повітових видїлів, а одержали: Богород-

---

VI.

— Ну! — ходи-ж, ходи — дав ся чути в переднїй комнатї голос Гусаковского.

По хвили вийшла з дверий єго фіґура, все з себе вдоволена.

— Вгадайте, панї, кого я привів.

Мама Бальска видивила ся на двері.

— А-а!... пан Розпшицкий.

— З тяжкою бідою притягнув я єго — хвалив ся з вервою Гусаковский — мусїв єго майже пхати.

— Ви не були ласкаві від так давного часу....

Розпшицкий почав оправдувати ся. Тілько тепер має роботи.... вчить ся.... хоч чув він на собі обовязок відвидїти паню Бальску.

Гусаковский оповідає панні Фльорцї, яким то способом несподївано стрітив ся на улици з товаришем і потягнув єго; прийшли ту оба без первістного наміру.

— Але-ж се нинї субота! справдї, субота, третя в карнавалї! Атже то рік тому, мабуть саме рік минає від часу, як перший раз приймали гостий в тім сальонику, як Розпшицкий зложив першу візиту і перший раз побачив „єї", як Гусаковский перший раз вступив у сьвіт, як був перший контреданс в малім кружку....

Почали пригадувати собі то, з ріжними обставинами поруч ставити, обчисляти.... Але-ж так, так, без сумнїву. Рік минає. Нинї роковини.

Двері отвирають ся — входить свояк Ясьо. Всї витають єго незвичайно. Він дивує ся, що такого. Єму кажуть, що нинї всї сходять ся, мов би змовили ся, і що нинї саме роковини першого вечерку з того ряду, що так сильно зазначив ск в житю малого кружка.

Мама Бальска, розжалена, не жалує вудженини і тїсточок, щоби славною гостиною почтити нинїшний день.

Почипає ся розмова в елеґійнім тонї.

Рік часу.... нїби то небогато, а як то все змінило ся. Одно в однім кінци Европи, друге в другім, третє також далеко.

Розпшицкий робить замітку, що за кілька місяців і він виїде з Варшави. Поїде на політехнїку до Цуриху.

— То лиш ви ту останетесь — каже свояк Ясьо до Гусаковского.

— Ну! і ви.

— Я також виїзджаю.

— Куди!

— А-а! то тайна.

Мама Бальска на боцї виявляє троха ту тайну Гусаковскому; Ясьо має протекцию, високу протекцию, отож небавом заавансують єго на велику посаду, але на провінциї. Однак се має бути лиш тимчасом, бо потім знов з авансом верне Ясьо до Варшави. Вкінци просить мама Бальска Гусаковского, щоби про се нїкому не сказав анї словечка, бо то — тайна.

Розпшицкий глядає давного кутка, канапки під вікном, куди посилав тілько нещасливих поглядів. Иншим бачуть єго нинї панни Бальскі, нїж колись. Поважний, як звичайно, але нїчо в нїм не нагадує давної розлїзлости, плаксивости і слабої волї. Такий нинї свобідний, розмовний, так рішучо і спокійно говорить про свою будуччину, не числячи слів.

— Який він гарний! — каже Фльорця до мами.

Розпшицкий находить богато змін в домі Бальских. Мала Зося — тямить се добре — не вимавляла кілька букв; казала: „пан Гусятовстий"; тепер уже вимавляє всї букви. Панна Казимира змінила ся найбільше, і то — робить замітку — перед кількома місяцями виглядала ще молодо, а тепер....

Ту перестав говорити. Але в тім перестанку містив ся наймилїйший для Казї комплїмент.

— Який він пристойний! — шепнула вдоволена до Гусаковского, з котрим давно жила в добрій приязни.

До пізної ночи тягнула ся розмова.

Коли давнї товариші вийшли, Розпшицкий стиснув руку Гусаковскому:

— Спасибі тобі, Гусак, що мене ту завів.

Спершу мав прикрі враженя — та ще й які прикрі.... та улиця, ті сходи, сїни, сальоник, фортепян.... все те було єму осоружне і мучило єго. Але помалу, коли замітив ті дрібні зміни, що стали ся в домі Бальских, се инше житє, котре в тім сальонику розвиває ся, дорoстаючу панну Казю, ростучу Зосю.... помалу ті предмети набрали для него вигляду звичайного, байдужого.... А вкінци навіть спомини хвиль, ту перебутих, ставали єму перед очима, як остаточно пережиті.... Все ще чув ся в станї якоїсь нерівноваги, котрої доси не міг відзискати. Аж нинї відзискає спокій, оглянувши тверезими очима то „окружене", котре єму привиджувало ся в неприродних, видовжених, фантастичних формах.

— То менї добре зробило — сказав на

чани 2000 зр., Горлиці 2000, Грибів 2000, Новий Торг 1500, Снятин 2000, Хшанів 2000, Яворів 1000, Перемишляни 2000, Старемісто 2000, Бжозів 1500, Мостиска 2000, Жовків 1500, Добромиль 1000, Долина 1000, Дрогобич 1500, Ясло 1000, Кросно 1000, Ліско 1000, Надвірна 1000, Рудки 1000, Сянік 1000, Товмач 1000, Турка 1500, Жидачів 1000 зр., громади: Любецко і Яновичі в тарнівскім повіті разом 300, Галич 500, Заберджів в пов. бохеньскім 200, Добрановичі і Сумів в повіті велицкім разом 300, Закомарє в пов. золочівскім 200, Рогатин 500, Ґлів в пов. тарнівскім 200 зр.

Відтак Виділ краєвий призначив на наглі роботи охоронні при реґуляциї рік: Ленґу в пов. кольбушівскім, Бистриці в пов. богородчаньскім, Дунайця в пов. новосандецкім, Сяну в пятьох громадах пов. перемиского, Раби в громаді Миклушовиці пов. бохеньского, Тисьмениці в пов. дрогобицкім, Нового Бреня в громаді Радван пов. домбровского, Буга в пов. камінецкім, Ворони в пов. товмацкім і Сьвічи в пов. калускім — разом суму 30.000 зр.

Титулом безпроцентових позичок за ґарантиєю повітів і в цїли дальшого розділу позичок між господарів-рільників — одержали виділи повітові:

Бібрка 8.000 зр., Бжозів 15.000, Хшанів 4.000, Домброва 4.000, Грибів 5.000, Яворів 4.000, Кольбушова 5.000, Коросно 15, Ліско 10.000, Нисько 5.000, Перемишль 15.000, Рогатин 8.000, Рудки 7.000, Ряшів 10.000, Самбір 6.000, Сянік 15.000, Станїславів 10.000, Старемісто 8.000, Стрий 8.000, Тарнів 8.000, Товмач 10.000, Турка 15.000, Жидачів 8.000, Бжеско 5.000 зр. Отже разом впасиґновано 199.000 зр.

Перегляд полїтичний.

Вчерашний приїзд і повитанє нїмецкого цїсаря у Відни відбуло ся точно після проґрами. На двірци повитали нїмецкого монарха Є. Вел. Цїсар і Найдост. Архікнязї. Опісля відбуло ся снїданє в касарни 7 полку гузарів підчас котрого цїсар Вільгельм підніс тоаст в честь Є. Вел. Цїсаря австрийского. Вечером відбув ся ґалевий обід і представленє в опері. Цїсар Вільгельм навідував ся також до ґр. Кальнокого і зложив вінець на могилї бл. п. Архікн. Рудольфа.

В Палаті послів не було вчера нїякого засїданя; настала перерва в тій цїли, щоби комісиї могли упоратись з своїми роботами.

З Софії доносять, що вість, будь-то би президент мінїстрів Стамболов мав незадовго уступити, єсть зовсїм безосновна.

Чорногорский мінїстер війни Пляменац, одержав приказ виїхати на границю, щоби там разом з ґубернатором скодарским поробити зарядженя в цїли здержаня непокоїв пограничних.

Новинки.

Львів дня 14 цьвітня.

— **Матура.** Письменні іспити зрілости зачнуть ся у всїх школах середних в Галичинї дня 15 мая. Устні іспити в ґімназиях: в Бонковичах під Хировом 25 червня, Бродах 9 липня, Бережанах 7 липня, Дрогобичи 21 червня, Ярославі 25 мая, в Яслї 20 червня, Коломиї 19 червня; в рускій ґімназиї у Львові 28 мая, в нїмецкій у Львові 11 червня, у Франц-Йосифа у Львові 11 червня, в IV у Львові 21 червня; в Новім Санчи 6 червня, Перемишли 6 червня, Решові 2 червня, Самборі 23 червня, Сяноцї 19 червня, Станїславові 2 липня, Стрию 27 червня, Тернополи 25 червня, Тарнові 14 червня, в Золочеві 19 червня. В реальній школї у Львові 2 червня, в Станїславові 12 червня.

— **„Клюб Русинок“** відчуваючи недостачу практичного руского підручника при вареню страв і печеню тїст, порадив ся з своїми членами — досьвідними господинями, котрі обіцяли достарчити кухонних приписів, опертих на довголїтній практицї — і рішив ся видати: „Порадник до вареня страв і печеня тїст“. Сей порадник буде звертати головну увагу на те, щоби страви були дешеві, але здорові і смачні. Побіч вибагливїйших страв найдуть господинї способи приготовлювати страви чисто сільскі, як галицкі так і українські, котрі іногдї поноїлись би смачненько, коли-б господиня уміла їх прилагодити. Взагалї, в порадпику покладено найбільшу вагу, щоби страви відповідали нашим домашним обставинам. „Клюб“ мабуть не перечислить ся, коли виявить надію, що наші господинї повитають се видавництво симпатично і прийдуть єму з помочию. Перші аркуші находять ся вже в друку.

— **Зміна ґарнізонів.** В осени с. р. змінять декотрі войска свої ґарнїзони. В Галичинї з 9 полку полковий штаб і 2 баталїон з Ярослава, 4 бат. з Радимна — все перенесе ся до Перемишля. З 10 полку штаб з двома баталїонами перейде з Перемишля до Ярослава, а один бат. до Радимна. З 15 полку штаб, 2, 3 і 4 баталїон перейдуть до Львова. З 40 полку штаб з двома баталїонами перенесе ся з Решова і 1 бат. з Дембиції до Ярослава. З 55 полку штаб з двома баталїонами зі Львова і один з Бережан перейде до Тернополя, а 1 бат. зі Львова до Бережан. З 57 полку штаб, 1, 3 і 4 бат. перейде з Кракова до Тарнова. З 89 полку 1 бат. з Ярослава до Перемишля. З 90 полку штаб і 1 бат. з Ярослава і 4 бат. з Перемишля до Решова, а 1 бат. з Ярослава до Дембиції. Баталїон стрільців ч. 4 з Тарнова до Перемишля; ч. 13 з Тарнова до Бохнї. Полк драґонів ч. 9 з Буковини до Бережан, дві шкадрони до Монастириск, одна до Рогатина і Зборова. Також і инші полки кавалериї позмінюють свої ґарнїзони.

— **Про убійство о. Ардана** пише Gazeta Przemyska: „О. Ардан вийшов о годинї $7\frac{1}{2}$ по вечері з хати, щоби закурити цигаро. Десять або пятнацять мінут по его виходї роздав ся крик: „ратуйте!“ а відтак парібок увів до комнати о. Ардана облитого кровю. Домівники кинули ся на ратунок, уложили раненого на софі і післали до Перемишля по др. Василя Кебузиньского. Рівночасно повідомлено о нападї найблизші станциї жандармериї в Селисках, Нижанковичах і Германовичах. Др. Кебузиньский, прибув до Цикова о скілько міг як найскорше і сконстатував у о. Ардана рану, завдану острим знарядом, тяжким, найімовірнїйше тесельским топором або тесаком, рану, що ішла від кости чолової а перетинала кість над'очну, ніс і горішну щоку до уст. Удар був такий сильний, що отвором добув ся на верх мозок; до того була поломана щока і вибиті три зуби. Також завдав убійник другу рану о. Арданови штилетом під лївою лопаткою. І та рана була смертоносна, бо нарушила легкі. О. Ардан попав в обморок і не прийшов вже до себе: проґноза звучала: нехибна смерть. Се й здійснило ся, бо жертва нападу скінчила житє ві второк. Вість про убійство о. Ардана поразила всїх, бо був се сьвященик взірцевий, повний евангельских чеснот, чоловік тихий, далекий від полїтичних борб, нарох дбалий о добро своїх прихожан. — Своє житє переводив покійний в церкви і при домашним огнищи, его любили і шанували парохияне, не мав ворогів. Убійник мав час утечи і затерти слїди свого злочиньства. Причиною нападу мала бути лична месть з нікчемних мотивів.

— **Найбільша фляшка ня сьвітї.** Одна фабрика шампану у Фрайбурґу замовила собі в гутї баденьскій невидану досі фляшку. Она буде 8 метрів довга, в промірі буде мати півтретя метра, а важити буде 28 сотнарів. В пій змістить ся 15.000 лїтрів. Та фляшка буде виставлена на показ для реклами шампану.

— **Самолюбство по смерти.** В Новім Йорку померла недавно стара панї, дивачка. Она лишила півтретя мілїона зр. маєтку і — що ви скажете — не записала з того нікому анї феника, лише казала за всї гроші вимурувати над своїм гробом дорогу каплицю. То самолюбство, якого сьвіт не бачив.

Телеґрами.

Відень 14 цьвітня. Оголошено розпорядженє мінїстерияльне в справі іспитів для майстрів будівничих, мулярских, камінярів, теслїв і керничників.

Рим 14 цьвітня. Вчера знайдено коло Кольосея бомбу. Полїция арештовала богато людий і єсть на слїді ватаги анархістів, що підкидають бомби.

пращанє до Гусаковского, сильно стискаючи єму руку — ти все однаково добрий.

На другий день в домі панства Бальских, підчас звичайної недїльної візити Гусаковского, розмавляли про Розшицкого.

Фльорця була вдоволена, що хлопець вилїчив ся зі своєї нещасної любови без будучини. Мама Бальска чула вдоволенє, що „таки кождий радо згадує“ ті скромні торічні вечерки.

Казя була очарована Розшицким і заявляла се в такий досадний спосіб, що мати з острою міною спитала єї:

— А задачі на завтра ти, Казю, зробила?

— Ні, мамо, такі трудні!

— Попроси пана Гусаковского, то поможе тобі.

— Поможете менї?

Було то питанє, от аби спитати ся; того собі не жалувала панна Казя, що вдавала з себе дорослу панну. Гусаковский від давна вже заступав Вацка в помаганю Кази в єї лекциях, а іменно в задачах математичних.

З недїльної своєї візити все що найменче годинку посьвячував панні Кази, поясняючи їй остатні виклади учительскі і переробляючи з нею вправи. При тім розмавляли про математику. Гусаковскому було справдї приємно в товаристві сеї молодої, живої і інтеліґентної дївчинки, котрій так дуже забагало ся бути дорослою. Єї пересадна сьмілість потягала скоро Гусаковского на дорогу відносин з нею довірочних, що єму були приємні. З усьміхом на устах слухав уважно того балаканя, котре нераз було розмовою про нїчо, а нераз оповіданем цікавим і дуже дотепним.

Казя мала вже сталу опінїю особи дотепної. Мама Бальска дуже часто відзивала ся до Гусаковского: — Коли-б ви знали, що Казя сказала про.... — І наводила єї дотеп.

Мама, котра супротив доньки все робила лице поважне, — коли Казї не було, заявляла щиро свою радість з дотепу, так влучного і так живого.

— Прошу вас, що то за зух-дївчина!

Поміж тими дотепами були також і дотепи про пана Гусаковского — і они були може найлучші, — але Гусаковский про них не дізнавав ся.

Разом з весною зачали ся проходи....

Мама Бальска чула ся ослабленою, потребувала „воздуха“. Від проходів в сторону міста, менче населеного, серед деревини, було їй лучше. І Гусаковский, що сидів в бюрі богато годин, і Ясьо, що томив ся ночами над апаратом, і панна Фльора, що пильно вчила ся музики — всї потребували віддиху і прогульки.

Сходили ся що дня майже, о скілько погода позваляла, і ходили чвіркою на проходи, нераз досить далекі, бо ходили і поза рогатки міскі і трамваєм вертали до дому.

Свояка Яся мали вже небавом авансувати на провінцию. До сеї великої тайни, про котру знали тілько мама Бальска і панна Фльора, допустили вкінци щиро і Гусаковского.

Ясьо вірив єму і оповідав свої таємні плянп, оперті на високій протекциї.

— Мушу ужити Варшави, — говорив нераз, коли виходив на прохід — поки ще час.

(Дальше буде).

Надіслане.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

Знамениті

тутки неклеєні

НЕМОЙОВСКОГО

розсліджені через міске Лябораторием можна дістати у всїх трафіках. 26

ДЛЯ РУСКИХ ПАНЬ

вийшли з друку

Практичні Приписи

Печеня тїст сьвяточних

в язицї рускім

ФЛЬОРЕНТИНИ і ВАНДИ

51 містять:

Найновійші досьвідчені приписи на Баби і Бабки — Баби ліктеві україньскі — Колачі — Добірні Пироги дріжджеві і т. п.

Знамениті Пляцки, як: дактилевий Нугат — Дуже добрий Пляцок оріховий роблений в незнаний доси спосіб і перевисшаючий всї добротою. — Пляцок англїйский з мигдаловою масою і т. п.

Знамениті мазурки, як: з бакалїи мигдалові в зимній водї цукоркові.

Ріжнородні Торти: помадковий надзвичайно добрий — Люкри — Марінги — Медівники дуже добрі по горівцї — Зефіри і т. п.

Цїна 70 кр.

По переславю переказом **76** кр. залагоджує ся перес. лку franco.

Друкарня В. Манецкого

Львів, ул. Коперніка ч. 7.

Власного виробу

матераци

волосяні

по 14, 15, 18, 20, 24 до 32 зр.

поручає

Іосиф Шустер

Львів,

ул. Коперніка ч. 7. 44

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) як для „Народної Часописи“ так також для „Газету Львівскої“ принимає лиш „Бюро Дневників“ **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих газет.

Підписана фірма продає

Всьо по 95 кр.

Нехай кождий скоро замавляє, бо запас не єсть великий

1 дамска хустка, велика, зі всїх пречудесних сензаційних барвах необходима, штука лише 95 кр.
12. штук франц. батистових хусточок зі шлярками до праня, всї обрублені, лише 95 кр.
1 дамска сорочка з чудесним вставленим гафтом, гарна, преміована лише 95 кр.
1 знаменита мужеска сорочка, біла або кольорова, лише 95 кр.
1 нагавки мужескі або дамскі, барханові, полотнянкові, або пан чішкові, грубі і теплі, лише 95 кр.
8 штук забавок для дїтей, дуже красних, для хлопцївъ або дївчат разом лише 95 кр.
1 кольоровий адамашковий обрус в чудних десенях о живих барвах, або білі, лише 95 кр
6 штук адамашкових серветок, о таких самих взорах, і прегарна капа на ліжко, мозаїков› вироблена, що до якости знаменита лише 95 кр.
3 пар дамских панчїх зимових, кожда пара иншої барви, сягаючі аж поза колїна, лише 95 кр.
4 пар зимових скарпеток, кожда пара иншої барви грубі і теплі, лише 95 кр.
1 француский годинник бронзовий з довгим, жовтим ланцушком, досконало і докладно ідучий, лише 95 кр.
1 збанок на воду, високий з найлучшої карльсбадскої порцеляни, не повинен бракувати в жаднім домі, лише 95 кр.
1 порцелянове відро на воду, з накривою і ручкою, лише 95 кр.
2 пречудні порцелянові або шкляні вази, лише 95 кр.
6 штук ложок столових, з найлучшого вічно білого серебра Britania, лише 95 кр.
12 штук ложочокдо кави, з тяжкого, массивного серебра Britania вічно білі, лише 95 кр.
6 штук ножів з посріблюваними вістрями і вилками, 95 кр.
1 хохля зі серебра Britania, тяжка, не до знищеня, красний кусник, лише 95 кр.
1 імітов. брилянтовий перстень зі золота doublé, з імітов. дорогим камінем, лише 95 кр.
1 пара кульчиків з іміт. сьвітло блищачими брилянтами, лише 95 кр.
1 сцизорик, правдивий англїйский, з 4 розличними вістрями, іміт. шільдкрет, лише 95 кр.
1 з штучної пянки файка, з окутєм з хиньского серебра, сензаційний кусник для кождого купця, лише 95 кр.
1 цигорниця з морскої пянки, правдива з правдивим бурштинком, різьбою, в елеґанцкім аксамитовім етуі, лише 95 кр.
1 ланцушок до годинника, з досконалого срібного нїклю, о краснім фасонї, золотім або срібнім, лише 95 кр.
1 пречудна хустка шовкова на шию або голову, в найкрасших пречудних барвах, на локоть велика, лише 95 кр.
Лише 3 злр. 50 кр пречудний сервіс до кави з досконалої карльсбадскої порцеляни, прекрасно мальований і золотом декорований, комплетний на 6 осіб, замість 8 злр, лише 3 злр. 50 кр.
Товари, що не подобають ся, відбирає ся назад і замінює ся. Розсилка відбуває ся під найострійшою контролею, лише за посліплатою або попереднім надісланем гроший.

Бюро комісове APFEL Відень, I.
Fleischmarkt 14/Nc 49

42

ГАЛИЦКИЙ

КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4½% на рік.

Кантор мійский — Гетманьска число 22.

Фабрика штучних

НАВОЗІВ

Спілки командитової

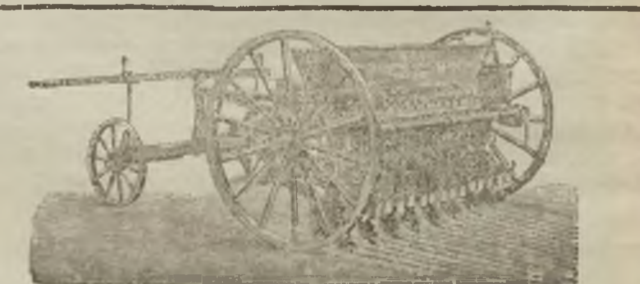
ЮЛІЯНА ВАНҐА

у Львові

поручає з ґаранциєю найвисших процентів складників і такої-ж як доти якости

Муку костяну і Суперфосфати

по низших цїнах, як хтобудь инший мігби подібної доброти офірувати. 34

Clayton & Shuttleworth

Львів, ул. Городецка ч. 22

поручають свій, новий діл творячий

сївник рядовий

„COLUMBIA DRILL“

сїючий найправильнїйше так на гористім як і на рівнім поли без наряджуваня скринї сївної; — дальше

плуги універсальні, борони, вальцї

і т. д. і т. д. 28

о знаменитім викіньченю по цїнах умірковаиих.

Ілюстровані цїнники ґратіс і франко.

Не жарт

анї обмана, але чиста сьвята правда

Лиш 3 злр. 50 кр.

Кишонковий годинник-Remontoir

ґаранциєю, дуже добрий і докладно ідучий, з вскавівкою на секунди, в найлїпшій красно оздобленій нїкльовій коперті, котрий заступає всякий инший срібний і золотий годинник. Кождий, хто замовляє такий годинник, одержує з годинником

слїдуючі предмети даром

1 прегарний ланцушок до годинника, 1 чудна привіска, 1 перстень з камінями, 1 пару красних кульчиків, 1 красний сцизоричок з виключачем. — **Нїхто нехай не сумнїває ся**, бо повтаряю, що то не є жарт або обмана, але чиста сьвята правда, і звертаю кождому гроші, кого-би ті годинники невдоволили. Кождий проте нехай поспішає, єкдовго малий засібъ вистарчить, і замовляє тоті знамениті годинники. Посилка відбуває ся за посліплатою через

Apfel's Taschen-Uhren-Versendung,
Wien, Stadt, Wolfengasse 1/N. 50

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові
улиця Кароля Людвика число 9, приймає
абонамент на всї дневники по цїнах оріґінальних.

48

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом В. І. Вебера.